

ЧАСТЪ ВТОРА

Г Л А В А XVI.

За народнитѣ вжзстанія на нашитѣ съотечественици отъ привземанъето на Бжлгарія отъ Турцитѣ въ 1393 година, до освобожденіето ѳ отъ владичеството ѳмъ преимущественно же що сж ставали въ Велико Тжрново и въ околнитѣ му градове и села въ XIX вѣкъ.—

ОБЩИ ИЗГЛѢДЪ ЗА ТІЯ ВЖЗСТАНІЯ.

Ніе спомѣнжхми по горѣ, че пжрвото вжзстаническо движеніе, слѣдъ завладѣніето на Бжлгарія отъ Турцитѣ, се е направило отъ Владислава царь Шишмановъ синъ, и отъ Констандина царь Страшиміровъ синъ въ 1405 година; но това вжзстаніе се е устроило и приотвило не отъ средатж на измжченія Бжлгареки народъ, но отъ двама царски синове, които разумѣва се трѣба да сж имали и по много средства, съ които тѣ сж располагали; при това, по него време е имало боляри, които движими отъ патриотически чувства, сж жертвовали мило и драго за освобожденіето на поробеното ѳмъ отечество; особено же като вжпоминаніето ѳмъ за славното бжлгарско царство е било ѣще прѣсно.—Ніе ще изложимъ, и ще разкажимъ въ слѣдующето си историческо обозрѣніе и за онія вжзстанія, които сж се производили въ разни времена, отъ юнашкитѣ поборници за народното ни освобожденіе, които произходящи отъ сре-